

Αριθμός απόφασης

16 /2011

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΑΠΟΤΕΛΟΥΜΕΝΟ από τους Δικαστές, Μαρία Γιαννούλη, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Αικατερίνη Αναστασιάδου, Πρωτοδίκη, Μαρία Δημητρίου, Πρωτοδίκη - Εισηγήτρια, και από τη Γραμματέα Καλλιόπη Κοσμά.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια, στο ακροατήριό του, στις 12 Ιανουαρίου 2011 για να δικάσει την υπ' αριθμ. κατάθεσης 773/191 Π/2008 αγωγή μεταξύ:

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ: 1) Αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΑΠΟΛΛΩΝ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, 2) Αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΕΡΑΤΩ – ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ - ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, 3) Αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ», με το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», που εδρεύει στο Χαλάνδρι Αττικής και εκπροσωπείται νόμιμα, οι οποίοι παραστάθηκαν στο δικαστήριο δια του πληρεξούσιου δικηγόρου τους Γεωργίου Λαγάνη (Δ.Σ. Χαλκιδικής Α.Μ. 85), ο οποίος κατέθεσε προτάσεις.

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ:

, κατοίκου ακτής

, ιδιοκτήτη του μπαρ με το διακριτικό τίτλο “ ”, που δεν παραστάθηκε στο δικαστήριο.

Οι ενάγοντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 26.6.2008 αγωγή τους, που κατατέθηκε με αριθμό 773/191 Π/4-7-2008, και προσδιορίστηκε να δικαστεί αρχικά στη δικάσιμο 20-5-2009 και μετά από νόμιμη αναβολή στη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας.

ΚΑΤΑ τη δημόσια συζήτηση της υπόθεσης ο πληρεξούσιος δικηγόρος των εναγόντων, αφού ανέπτυξε τους ισχυρισμούς του, ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις του.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Από την υπ' αριθμ. Β'/2396/11-7-2008 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Χαλκιδικής Ευθυμίου Λάμπρου, που μετ' επικλήσεως προσκομίζουν οι ενάγοντες, προκύπτει ότι ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της υπό κρίση αγωγής, με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για τη δικάσιμο της 20-5-2009, κατά την οποία αναβλήθηκε η συζήτηση της υπόθεσης αρχικά για τη δικάσιμο της 14-4-2010 και κατόπιν για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, επιδόθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα στον εναγόμενο (άρθ. 126 §1α, 127 §1, 139§1, 228, 229 ΚΠολΔ). Ο τελευταίος, όμως, δεν εμφανίσθηκε κατά τη δικάσιμο αυτή, κατά την οποία η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του οικείου πινακίου, και δεδομένου ότι, η αναβολή της συζήτησης και η εγγραφή της υπόθεσης στο πινάκιο, θεωρείται ως κλήτευση ως προς όλους τους διαδίκους (άρθρο 226 παρ. 4 εδ. γ' ΚΠολΔ), πρέπει να δικαστεί ερήμην, το Δικαστήριο ωστόσο, πρέπει να προχωρήσει στην εκδίκαση της υποθέσεως ως να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες (άρθρο 270 παρ. 1 εδ. τελευταίο ΚΠολΔ).

Οι ενάγοντες εκθέτουν με την υπό κρίση αγωγή τους ότι είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, οι οποίοι λειτουργούν στο πλαίσιο των διατάξεων του άρθρου 54 του Ν. 2121/1993 «πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα» και έχουν αποκλειστικό σκοπό τη διαχείριση και προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων των μελών τους, έχουν δε, κατά τα αναλυτικά εκτιθέμενα στο αγωγικό δικόγραφο, συσταθεί νόμιμα, σύμφωνα με τις αναφερόμενες σε αυτό πράξεις και αποφάσεις των αρμόδιων οργάνων, ενώ έχουν γίνει και οι νόμιμες δημοσιεύσεις. Ότι ο πρώτος εξ αυτών έχει μέλη μουσικούς, ο δεύτερος τραγουδιστές - ερμηνευτές και ο τρίτος παραγωγούς (δισκογραφικές εταιρίες παραγωγής και εμπορίας) υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας, όπως ορισμένα από τα μέλη τους αυτά ενδεικτικά κατονομάζονται στο δικόγραφο της κρινόμενης αγωγής, ενώ ο καθένας από τους οργανισμούς αυτούς αποτελεί τον μοναδικό, για την αντίστοιχη κατηγορία δικαιούχων της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 § 1 του

Θεωρήθηκε
Η Εισήγηση

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

προαναφερόμενου νόμου, οργανισμό συλλογικής διαχείρισης και εκπροσωπεί στο σύνολό της τη σχετική με αυτόν κατηγορία δικαιούχων της εν λόγω αμοιβής. Ότι τα μέλη τους έχουν αναθέσει στους οργανισμούς αυτούς, με σχετικές συμβάσεις ανάθεσης, τη διαχείριση και την προστασία των περιουσιακών συγγενικών δικαιωμάτων επί των συμβολών τους, μεταξύ δε των σχετικών εξουσιών, που έχουν μεταβιβασθεί στους εν λόγω οργανισμούς από τα μέλη τους, περιλαμβάνονται η διαπραγμάτευση, ο καθορισμός και η είσπραξη από τους χρήστες υλικών φορέων ήχου, της ενιαίας εύλογης αμοιβής και η διανομή στους δικαιούχους της, μέλη των εναγόντων, της αμοιβής αυτής, η οποία έχει διαμορφωθεί και προσδιορισθεί κατά τη συμφωνία των εναγόντων οργανισμών σε ποσοστό 50% για τους παραγωγούς, 25% για τους μουσικούς και 25% για τους τραγουδιστές. Ότι οι οργανισμοί αυτοί, ως μόνοι στην ελληνική επικράτεια αντιπροσωπευτικοί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης των πιο πάνω τριών κατηγοριών δικαιούχων, έχουν συνάψει με τους αντίστοιχους προς αυτούς και ενδεικτικά απαριθμούμενους στην κρινόμενη αγωγή αλλοδαπούς αντιπροσωπευτικούς οργανισμούς, συμβάσεις αμοιβαιότητας, με βάση τις οποίες οι ενάγοντες νομιμοποιούνται στη διαπραγμάτευση, διεκδίκηση, είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής, που δικαιούνται και οι αλλοδαποί δικαιούχοι (μουσικοί, εκτελεστές, ερμηνευτές, τραγουδιστές και παραγωγοί) για τη χρήση στην ημεδαπή του ρεπερτορίου τους ή των από αυτούς παραχθέντων υλικών φορέων ή άλλως νομιμοποιούνται αυτοί (οι ενάγοντες) στις ως άνω ενέργειες και πράξεις, με βάση τις διατάξεις της διεθνούς σύμβασης της Ρώμης, που κυρώθηκε με τον Ν. 2054/1992 και αποτελεί πλέον εσωτερικό δίκαιο. Ότι οι τελευταίοι συμφώνησαν και συνέταξαν από κοινού το διαλαμβανόμενο στην αγωγή αμοιβολόγιο, το οποίο, όπως επιτάσσει ο πιο πάνω νόμος, γνωστοποιήσαν στο κοινό μέσω της δημοσίευσής του σε τρεις αθηναϊκές εφημερίδες, προσκάλεσαν δε τους χρήστες υλικών φορέων ήχου, μεταξύ των οποίων και ο εναγόμενος, σε διαπραγματεύσεις τόσο για τον καθορισμό της ως άνω ενιαίας εύλογης αμοιβής, όσο και για τον τρόπο της νόμιμης καταβολής και είσπραξης αυτής από τους ενάγοντες οργανισμούς, πλην όμως αυτός (εναγόμενος), ο οποίος διατηρεί επιχείρηση μπητζμπάρ (BAR) στην

, με τον διακριτικό τίτλο «

» και μεταδίδει καθημερινά από Μάιο έως και Σεπτέμβριο, και όλες τις ώρες λειτουργίας της, τραγούδια και μουσική του ελληνικού και ξένου ρεπερτορίου, αρνήθηκε να συμπράξει σε τούτο. Ενόψει της αρνήσεως αυτού, ζητούν 1) να καθοριστεί

οριστικά το ύψος της εύλογης αμοιβής για τους υλικούς φορείς ήχου, που χρησιμοποίησε ο εναγόμενος για καθένα από τα έτη 2006, 2007 και 2008, σε ποσοστό του 10% των συνολικών ακαθάριστων κατ' έτος εσόδων του, που αντιστοιχεί, για κάθε ένα από τα παραπάνω έτη σε ποσό 1.500 ευρώ πλέον ΦΠΑ 19%, ήτοι συνολικά στο ποσό των 4.500 ευρώ πλέον ΦΠΑ, 2) να κατανεμηθούν τα παραπάνω ποσά, σε ποσοστό 50% για τους παραγωγούς και από το υπόλοιπο 50%, σε ποσοστό 25% για τους τραγουδιστές και 25% για τους μουσικούς, 3) να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να τους καταβάλει τα παραπάνω ποσά, νομιμοτόκως από την επομένη της λήξεως κάθε έτους από τα προαναφερόμενα, άλλως από την επίδοση της αγωγής και μέχρις εξοφλήσεως, 4) να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να τους χορηγήσει α) φωτοαντίγραφα των (φορολογικών) εκκαθαριστικών του σημειωμάτων για τα επίδικα έτη και β) καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε κατά την επίδικη περίοδο, προκειμένου να προβούν στην διανομή των ποσών αυτών στους δικαιούχους και να συνεχίζει ανά δεκαπενθήμερο να τους προσκομίζει κατάλογο με το μουσικό ρεπερτόριο που χρησιμοποιεί. Τέλος, ζητούν να κηρυχθεί η απόφαση που θα εκδοθεί προσωρινά εκτελεστή και να καταδικαστεί ο εναγόμενος στην καταβολή των δικαστικών εξόδων τους. Η αγωγή, για το παραδεκτό της συζήτησης της οποίας τηρήθηκε η νόμιμη προδικασία, που προβλέπεται από τη διάταξη του άρθρου 214Α ΚΠολΔ (βλ. τη με ημερομηνία 14-11-2008 δήλωση αποτυχίας της απόπειρας εξώδικης επίλυσης της διαφοράς που προσκομίζουν οι ενάγοντες και υπογράφεται από τον πληρεξούσιο δικηγόρο τους), αρμοδίως καθ' ύλη και κατά τόπο εισάγεται ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού (άρθρα 49 § 1 εδ. ε' του Ν.2121/1993, όπως αυτός τροποποιήθηκε και ισχύει και 2 § 1 της κυρωθείσας από τον Ν. 2054/1992 Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης της 26.10.1961, 18 αρ. 1 και 22 ΚΠολΔ), για να συζητηθεί κατά την τακτική διαδικασία και είναι αρκούντως ορισμένη, πλην του αιτήματος περί καθορισμού της εύλογης και ενιαίας αμοιβής σε ποσοστό 10% επί των ακαθάριστων εσόδων του εναγομένου, το οποίο είναι αόριστο και ως εκ τούτου απορριπτέο ως απαράδεκτο, δεδομένου ότι τα έσοδα αυτά δεν προσδιορίζονται στην αγωγή, είναι νόμιμη, κατά τα λοιπά, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 2, 3, 4, 5, 7, 10 και 12 της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης (Ν. 2054/1992), 46 § 3 εδ. β' και 5 εδ. β', 47, 49 §§ 1, 2 και 3, 52, 55, 56 §§ 1, 2, 3 εδ. ε', στ', ζ' και 4, 58 και 67 § 4 του Ν. 2121/1993, όπως αυτός τροποποιήθηκε και ισχύει, 346 και 901 επ. του ΑΚ, 69 § 1 εδ. α' και § 2 εδ. α', 74, 176, 450 επ, 907, 908 παρ.1γ' ΚΠολΔ, πλην των ακόλουθων αιτημάτων: α) περί προσκομιδής των εκκαθαριστικών σημειωμάτων εκ μέρους του εναγομένου, διότι η δημοσιοποίηση των

Θεωρήθηκε
Η Εισαγγελέα

η

φορολογικών στοιχείων, μεταξύ των οποίων και το εκκαθαριστικό σημείωμα φορολογουμένου, αντίκειται στο φορολογικό απόρρητο που καθιερώνει η διάταξη του άρθρου 69 του ν.δ. 3323/1955, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 17 παρ.2 του ν. 1828/1989 (βλ. ΑΠ 567/1995 ΕΕΝ 1996.497, ΠολΠρΑθ 10131/1991 ΝοΒ 1993.532), β) περί παραδόσεως εκ μέρους του εναγομένου καταλόγου του μουσικού ρεπερτορίου, που θα χρησιμοποιεί στο μέλλον, το οποίο είναι μη νόμιμο και ως εκ τούτου απορριπτέο, καθόσον η υποχρέωση παράδοσης εκ μέρους των χρηστών τέτοιου καταλόγου σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ. 4 του Ν. 2121/1993 έχει ως σκοπό την πραγματοποίηση διανομών των εισπραττομένων αμοιβών κατ' άρθρο 55 και προϋποθέτει την δημόσια εκτέλεση έργων, η εις το μέλλον όμως δημόσια εκτέλεση μουσικών έργων εκ μέρους των χρηστών είναι γεγονός μελλοντικό και αβέβαιο και, συνεπώς, δεν έχει γεννηθεί η υποχρέωσή τους για παράδοση του σχετικού καταλόγου, ώστε να συντρέχει περίπτωση εξαναγκασμού τους προς εκπλήρωση της υποχρέωσης αυτής, και γ) περί καταβολής τόκων από την επομένη της λήξεως κάθε έτους του επίδικου διαστήματος, διότι το περί τοκοδοσίας αίτημα της κρινόμενης αγωγής, για χρόνο προγενέστερο της επίδοσης της αγωγής πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο, λόγω της αοριστίας του, καθώς οι ενάγοντες δεν επικαλούνται ότι πριν την επίδοση της κρινόμενης αγωγής έλαβε χώρα δικαστική ή εξώδικη όχληση του εναγομένου προς καταβολή της αμοιβής που αναλογεί σε κάθε επίδικο έτος (άρθ. 340 και 345 ΑΚ), ώστε να καταστεί αυτός υπερήμερος και να οφείλει έκτοτε τόκους υπερημερίας, καθώς και κατά το μέρος που αφορά στο αιτούμενο ποσό για ΦΠΑ, το περί τοκοδοσίας αίτημα είναι νόμιμο μόνο για το χρονικό διάστημα μετά την καταβολή του ποσού της εύλογης αμοιβής, δηλαδή μόνο για το μετά την είσπραξη του ποσού αυτού από τους ενάγοντες χρονικό διάστημα. Τούτο διότι, όταν η πληρωμή της εύλογης αμοιβής γίνεται κατ' επιταγήν δικαστικής αποφάσεως, ο αναλογούν στο ποσό της αμοιβής ΦΠΑ καθίσταται απαιτητός από την είσπραξη εκ μέρους των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης του ποσού της επιδικαζόμενης σ' αυτούς εύλογης αμοιβής, οπότε και γεννάται η σχετική φορολογική υποχρέωσή τους και εκδίδουν αυτοί το απαιτούμενο από το νόμο τιμολόγιο ή απόδειξη, και, επομένως, μόνον έκτοτε οφείλονται, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 340 και 345 ΑΚ, από το χρήστη νόμιμοι τόκοι και όχι πριν από την επέλευση του ως άνω χρονικού σημείου, ήτοι της ημέρας είσπραξέως της αμοιβής (ΕφΑθ 8884/2003 ΕλλΔνη 45.1102). Επομένως, η αγωγή, κατά το μέρος που κρι-

θηκε νόμιμη, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω, και κατ' ουσίαν δεδομένου ότι για το αντικείμενό της καταβλήθηκε το προσήκον τέλος δικαστικού ενσήμου με τα αναλογούντα τέλη υπέρ ΤΝ και ΤΑΧΔΙΚ (βλ. τα υπ' αριθμ. 412736 και 310485 Σειράς Α αγωγόσημα, με τα επικολλημένα ένσημα υπέρ ΤΝ).

Από την ένορκη κατάθεση του μάρτυρος αποδείξεως, που εξετάστηκε νομίμως στο ακροατήριο του Δικαστηρίου αυτού και περιέχεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά δημόσιας συνεδριάσεως, και από όλα τα νομίμως επικαλούμενα και προσκομιζόμενα έγγραφα, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Οι ενάγοντες είναι αστικοί μη κερδοσκοπικοί αντιπροσωπευτικοί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, στους οποίους έχει ανατεθεί από τα μέλη τους, που είναι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας, τραγουδιστές - ερμηνευτές και μουσικοί, αντίστοιχα, η διαχείριση και η προστασία των περιουσιακών συγγενικών δικαιωμάτων τους για το σύνολο του ρεπερτορίου τους. Οι ανωτέρω οργανισμοί έχουν συσταθεί και λειτουργούν σύμφωνα με τα άρθρα 54 έως 58 του Ν. 2121/1993, όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα και ισχύει, η λειτουργία δε των οργανισμών αυτών εγκρίθηκε με τις νόμιμα δημοσιευμένες στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ 1164/30.12.1997, τεύχος Β'), και φέρουσες αντίστοιχα, για τον καθένα από τους εν λόγω οργανισμούς, τους αριθμούς 11083, 11089 και 11084 /5.12.1997 αποφάσεις του Υπουργού Πολιτισμού, ο οποίος, σύμφωνα με τις διατάξεις των παρ. 4 και 5 του άρθρου 54 του ίδιου ως άνω νόμου, ελέγχει τη σύμφωνη με τις προσταγές του νόμου αυτού και του εσωτερικού κανονισμού των παραπάνω οργανισμών, αντιπροσωπευτικότητα και λειτουργία τους. Επιπρόσθετα, η αντιπροσωπευτικότητα των εναγόντων οργανισμών έχει κριθεί και πιστοποιηθεί και από τον έχοντα την αρμοδιότητα αυτή Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι). Από τα προεκτεθέντα τεκμαίρεται ότι οι ενάγοντες οργανισμοί, νομιμοποιούνται, ενεργώντας στο δικό τους όνομα, να αξιώνουν, με κατάρτιση σχετικών συμβάσεων ή, σε περίπτωση διαφωνίας, δικαστικώς, την προβλεπόμενη από το άρθρο 49 § 1 του ίδιου ως άνω νόμου, εύλογη αμοιβή από τους, χωρίς την προηγούμενη καταβολή της αμοιβής αυτής, χρήστες υλικών φορέων ήχου, στους οποίους (υλικούς φορείς) είναι εγγεγραμμένη η από τα μέλη των πρώτου και δεύτερου των εναγόντων οργανισμών εκτέλεση ή και ερμηνεία μουσικών έργων και οι οποίοι (υλικοί φορείς) παρήχθησαν και τέθηκαν σε κυκλοφορία από παραγωγούς, μέλη του τρίτου των οργανισμών αυτών. Περαιτέρω, οι ενάγοντες, ως μόνοι αντιπροσωπευτικοί στην ελληνική επικράτεια οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των συγγενικών δικαιωμά-

Θεωρήθηκε
Η Εισαγγελέα

των των παραπάνω τριών κατηγοριών δικαιούχων τούτων, έχουν συνάψει με αντίστοιχους προς αυτούς αλλοδαπούς οργανισμούς (ελβετικός «Swiss Perform», γερμανικός «GVL», γαλλικός «SPEDIDAM», ο εκπροσώπων Βρετανούς και Αμερικανούς καλλιτέχνες «Rights agency ltd» κ.α.), συμβάσεις αμοιβαιότητας, δυνάμει των οποίων νομιμοποιούνται να προβαίνουν σε διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και, οι αντίστοιχοι προς τους ημεδαπούς, αλλοδαποί δικαιούχοι συγγενικών δικαιωμάτων, ήτοι οι αλλοδαποί εκτελεστές, μουσικοί, ερμηνευτές -τραγουδιστές και παραγωγοί υλικών φορέων ήχου, για τη χρήση του καλλιτεχνικού ρεπερτορίου τους στην ημεδαπή. Πέραν όμως, από τις ως άνω συμβάσεις αμοιβαιότητας, οι ενάγοντες νομιμοποιούνται σε κάθε περίπτωση και κατά τεκμήριο να προβαίνουν στις προαναφερόμενες ενέργειες και πράξεις για λογαριασμό και αλλοδαπών δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων και με βάση τις διατάξεις της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης «περί της προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης», η οποία κυρώθηκε με τον Ν. 2054/1992, αποτελώντας πλέον αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού μας δικαίου και η οποία α) εξομοιώνει τους αλλοδαπούς με τους ημεδαπούς δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων, παραχωρώντας στους πρώτους την «εθνική μεταχείριση», ήτοι τη μεταχείριση που το ημεδαπό δίκαιο επιφυλάσσει στους ημεδαπούς δικαιούχους των δικαιωμάτων αυτών (βλ. άρθρα 2, 4 και 5 § 1 του Ν.2054/1992) και β) παρέχει την «εθνική μεταχείριση» (στην περίπτωση της «σύγχρονης δημοσίευσης») ακόμα και σε αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή παραγωγούς φωνογραφημάτων, μη προερχόμενους από συμβαλλόμενο με την προαναφερόμενη διεθνή σύμβαση κράτος, εφ' όσον η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος, έλαβε μεν χώρα στο μη συμβαλλόμενο αυτό κράτος, πλην όμως τούτο, εντός το αργότερο τριάντα ημερών από την αρχική έκδοση και δημοσίευσή του, παρουσιάσθηκε στο κοινό και δημοσιεύθηκε και στην Ελλάδα, ως συμβαλλόμενη, όπως προαναφέρθηκε, με την ως άνω διεθνή σύμβαση χώρα (βλ. άρθρο 5 § 2 του Ν. 2054/1992), γεγονός που έχει ως συνέπεια όλα σχεδόν τα αλλοδαπής προέλευσης μουσικά έργα να καλύπτονται από την προστασία που παρέχει η Διεθνής Σύμβαση της Ρώμης και συνακόλουθα και το ελληνικό δίκαιο, ακόμα και αν τα έργα αυτά προέρχονται από μη συμβαλλόμενο κράτος, όπως, μεταξύ άλλων, είναι και οι Η.Π.Α., αφού λόγω της ραγδαίας εξέλιξης και τελειότητας των σύγχρονων μέσων επικοινωνί-

ας, όπως π.χ. το διαδίκτυο, τα μουσικά έργα και ιδίως εκείνα που προέρχονται από τις μουσικά ανεπτυγμένες χώρες, επιτυγχάνουν, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, την ταχεία και οπωσδήποτε την πριν από την πάροδο της τριακονταήμερης προθεσμίας δημοσίευση και παρουσίασή τους, ιδιαίτερα στις χώρες της αναπτυγμένης μουσικά Ευρώπης, συμπεριλαμβανομένης ασφαλώς και της Ελλάδας. Οι ενάγοντες οργανισμοί, λαμβάνοντας υπόψη και τις αμοιβές των δημιουργών των κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμφώνησαν και κατήρτισαν κατάλογο με τις αμοιβές των ανωτέρω δικαιούχων, που απαιτούν από τους χρήστες των δημιουργιών αυτών (αμοιβολόγιο), ανάλογα με την έκταση της χρήσης, το οποίο (αμοιβολόγιο) γνωστοποίησαν στο κοινό με τη δημοσίευσή του σε τρεις αθηναϊκές εφημερίδες και ειδικότερα στα φύλλα της 2-5-2003 των εφημερίδων «ΓΕΝΙΚΗ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΩΝ» και «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» και της 6-5-2003 της εφημερίδας «ΑΥΓΗ». Με βάση το αμοιβολόγιο αυτό, για επιχειρήσεις στις οποίες η μουσική είναι απαραίτητη για τη λειτουργία τους, όπως είναι τα κλαμπ, μπαρ κλπ., που μεταδίδουν μουσική και τραγούδια, το ποσοστό αμοιβής των εναγόντων προσδιορίστηκε για τέτοια καταστήματα με επιφάνεια έως 100 τ.μ. σε 1.500,00 ευρώ ετησίως, ενώ με επιφάνεια από 101 τ.μ. έως 200 τ.μ. σε 2.100,00 ευρώ ετησίως, για χώρους εμβαδού από 201 έως 300 τ.μ. σε 2.500,00 ευρώ, για χώρους εμβαδού από 301 τ.μ. έως 400 τ.μ. σε 3.000,00 ευρώ, κλπ, για λειτουργία μόνον κατά τη θερινή περίοδο, ήτοι από έναν μέχρι πέντε μήνες. Μεταξύ των χρηστών υλικών φορέων ήχου είναι και ο εναγόμενος, ο οποίος διατηρεί επιχείρηση μπητζ-μπάρ (BAR) στην _____, με τον διακριτικό τίτλο « _____ », σε έκταση εσωτερικού χώρου 100 τ.μ., περίπου το καλοκαίρι, για πέντε μήνες, δηλαδή κατά το χρονικό διάστημα από τον Μάιο έως και Σεπτέμβριο των ετών 2006, 2007 και 2008, και μετέδιδε καθημερινά από τις 10:00 μ.μ. έως 2:00 π.μ. τουλάχιστον ελληνικό και αλλοδαπό μουσικό ρεπερτόριο. Επειδή, ο εναγόμενος κατά τα έτη 2006 έως και 2008 μετέδιδε καθημερινά μουσική ελληνικού και ξένου ρεπερτορίου, οι ενάγοντες προσπάθησαν να διαπραγματευθούν με τον ήδη αντίδικό τους και να προβάλουν τις αξιώσεις τους για τον καθορισμό του ύψους της αμοιβής των δικαιούχων μουσικών, ερμηνευτών και παραγωγών, πλην όμως οι προσπάθειες αυτές δεν τελεσφόρησαν. Συντρέχει, επομένως, νόμιμος λόγος για τον καθορισμό και την καταβολή της εύλογης αμοιβής των δημιουργών του ελληνικού και ξένου ρεπερτορίου που μετέδιδε ο εναγόμενος κατά τη θερινή περίοδο των ετών 2006 μέχρι και 2008. Ως κριτήρια, για τον υπολογισμό αυτής της αμοιβής πρέπει να ληφθούν υπόψη η έκταση της γενομένης χρήσης του ελληνικού και ξένου ρεπερτορίου, η μείωση ή μη των εσόδων

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

των δημιουργών αυτού, η αύξηση ή μη της πελατείας του καταστήματος του εναγομένου, ο περιορισμός ή η αύξηση των εσόδων του από την ανωτέρω χρήση της μουσικής. Η επιχείρηση του εναγομένου, κατά τα έτη 2006, 2007 και 2008 λειτούργησε μόνο κατά τη θερινή περίοδο, για πέντε μήνες, ήτοι από το μήνα Μάιο έως το μήνα Σεπτέμβριο, καθημερινά από τις 10:00 π.μ. έως 2:00 π.μ., τουλάχιστον, διασκεδάζοντας και ψυχαγωγώντας την εισερχόμενη πελατεία της με τη χρήση ελληνικού και ξένου μουσικού ρεπερτορίου των ενδεικτικά αναφερομένων μελών των εναγόντων, απαραίτητου για την προσέλκυση και την ψυχαγωγία των πελατών του εναγομένου, και για την άσκηση του είδους της επιχειρήσεώς του. Πράγματι η μουσική είναι απαραίτητη για τη λειτουργία της επιχείρησης του εναγομένου και όχι απλώς χρήσιμη, καθώς χρησιμοποιεί δυνατή μουσική, ενώ απασχολεί και ειδικό άτομο (dj) για την επιλογή και ρύθμιση της μουσικής και λειτουργεί όλη μέρα μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες. Με τον τρόπο αυτό, δηλαδή με την εκμετάλλευση των «εισφορών» των μελών των αιτούντων, ο εναγόμενος πραγματοποίησε έσοδα, ενώ τα έξοδά του θα ήταν πολύ μεγάλα εάν, αντί να ψυχαγωγεί τους πελάτες του με τη χρήση του μουσικού αυτού ρεπερτορίου, απασχολούσε καθημερινά ορχήστρα και τραγουδιστές. Κατόπιν τούτων, η εύλογη αμοιβή αυτή πρέπει να ορισθεί για καθένα από τα έτη αυτά στο ποσό των 1.500,00 ευρώ, πλέον ΦΠΑ από 19% ύψους 285,00 ευρώ, δηλαδή σε 1.785,00 ευρώ, οπότε το συνολικό ποσό της οφειλόμενης εύλογης αμοιβής και για τα τρία έτη (2006, 2007 και 2008) ανέρχεται σε 4.500,00 ευρώ πλέον ΦΠΑ από 855,00 ευρώ και, συνολικά σε 5.355,00 ευρώ. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, πρέπει η αγωγή να γίνει δεκτή ως βάσιμη και κατ' ουσίαν, να καθοριστεί οριστικά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που πρέπει να καταβάλει ο εναγόμενος στους ενάγοντες για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησε στην επιχείρησή του για τα έτη 2006, 2007 και 2008, σε ποσοστό 50% υπέρ του αιτούντος φορέα των παραγωγών, 25% υπέρ του αιτούντος φορέα των μουσικών και 25% υπέρ του αιτούντος φορέα τραγουδιστών, στο ποσό των 4.500,00 ευρώ, πλέον ΦΠΑ 19% από 855,00 ευρώ, και να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να καταβάλει στους ενάγοντες την ανωτέρω καθορισθείσα αμοιβή με το νόμιμο τόκο για μεν το τμήμα του ποσού αυτού μέχρι τα 4.500,00 ευρώ, από την επομένη της επίδοσης της αγωγής, για δε το ύψους 855,00 ευρώ, ΦΠΑ, από την είσπραξη της ως άνω αμοιβής εκ μέρους των εναγόντων και μέχρι την πλήρη εξόφλησή του. Περαιτέρω, και επειδή αναγκαίο στοιχείο, για την από τον καθένα από τους ενά-

γοντες διανομή της ως άνω εύλογης αμοιβής στους δικαιούχους αυτής, συνιστούν οι κατάλογοι με τους τίτλους των έργων του ελληνικού και αλλοδαπού μουσικού ρεπερτορίου, που χρησιμοποίησε ο εναγόμενος κατά την επίδικη χρονική περίοδο, πρέπει αυτός να υποχρεωθεί κατ' άρθρο 56 παρ.4 του ν.2121/1993, να παραδώσει στους ενάγοντες τους καταλόγους αυτούς. Το αίτημα κήρυξης της απόφασης προσωρινά εκτελεστής, όσον αφορά στις διατάξεις για καταβολή αμοιβής, πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμο, διότι δε συντρέχει επείγουσα περίπτωση ούτε η επιβράδυνση της εκτέλεσης θα επιφέρει σημαντική ζημία στους ενάγοντες. Τα δικαστικά έξοδα των εναγόντων πρέπει να επιβληθούν σε βάρος του εναγομένου, λόγω της ήττας του (άρθρο 178 ΚΠολΔ), και της ερημοδικίας του (άρθ. 184 ΚΠολΔ), κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό. Τέλος, για την περίπτωση ασκήσεως ανακοπής ερημοδικίας από τον ερημοδικασθέντα εναγόμενο, πρέπει να ορισθεί το νόμιμο παράβολο ερημοδικίας (άρθρα 501, 502 παρ.1 και 505 παρ.2 ΚΠολΔ), κατά τα οριζόμενα ειδικότερα στο διατακτικό.

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην του εναγομένου.

ΟΡΙΖΕΙ το παράβολο ερημοδικίας στο ποσό των διακοσίων είκοσι (220) ευρώ.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό, τι στο σκεπτικό κρίθηκε απορριπτέο.

ΛΕΧΕΤΑΙ κατά τα λοιπά την αγωγή.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ οριστικά το ύψος της ενιαίας εύλογης αμοιβής, που οφείλει να καταβάλει στους ενάγοντες ο εναγόμενος, για την εκ μέρους του, για τις θερινές περιόδους των ετών 2006, 2007 και 2008, μετάδοση και δημόσια εκτέλεση μουσικών έργων του ελληνικού και αλλοδαπού μουσικού ρεπερτορίου, στο συνολικό ποσό των πέντε χιλιάδων τριακοσίων πενήντα πέντε (5.355,00) ευρώ, συμπεριλαμβανομένου του ΦΠΑ από 19%.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ ως εύλογη αμοιβή της κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται από τους ενάγοντες ποσοστό 50% της παραπάνω καθορισθείσης αμοιβής για τους παραγωγούς και από το υπόλοιπο 50% ποσοστό 25% για τους μουσικούς και το υπόλοιπο 25% για τους τραγουδιστές.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον εναγόμενο να καταβάλει στους ενάγοντες κατά την αμέσως ανωτέρω αναλογία : 1. το ποσό των τεσσάρων χιλιάδων πεντακοσίων (4.500,00) ευρώ, νομιμοτόκως από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και μέχρι την εξόφληση και 2. το ποσό των οκτακοσίων πενήντα πέντε (855,00) ευρώ, με το νόμιμο τόκο

6^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 16/2011 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Χαλκιδικής

από την επομένη της καταβολής του ποσού των 4.500,00 ευρώ και την έκδοση του σχετικού φορολογικού στοιχείου από τους ενάγοντες, και μέχρι την πλήρη εξόφλησή του.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον εναγόμενο να παραδώσει στους ενάγοντες καταλόγους με όλους τους τίτλους των μουσικών έργων του ελληνικού και αλλοδαπού μουσικού ρεπερτορίου, που μετέδωσε κατά τα παραπάνω χρονικά διαστήματα.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον εναγόμενο στα δικαστικά έξοδα των εναγόντων, τα οποία ορίζει σε εξακόσια (600,00) ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στον Πολύγυρο, στις 7 Φεβρουαρίου 2011 και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 8 Φεβρουαρίου 2011.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΟ

Πολύγυρος 17-1-2012

Ο Γραμματέας

Παμπαλιάρης Νικόλαος

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY